

Drachten, 3 februari 2013

Thema: 'Zien en gezien zijn...'

Schriftlezing: Jes 29: 17 – 20; Luk 18: 35 – 43

Ik blijf het een mooi thema vinden.

Eerst maar even een stukje van mijn eigen verhaal:

Als geestelijk verzorger was je voortdurend alert om te zien wat die ander niet dacht te tonen, want daar lagen de vragen naar de verdieping.

En als directeur van een middelbare school in zwaar weer, met de inspectie op de loer, doe ik ook niet anders dan kijken.

Ik zou willen kijken als de geestelijk verzorger. Daarom ben ik directeur geworden om het verschil te maken in levens die doortrokken zijn van kwetsbaarheid. Bij personeel, omdat ze zoeken naar een betekenisvolle invulling van hun beroepsleven. (Dat hoort bij onderwijs moet u weten) en bij kinderen, omdat ze vaak (zeker in de mooie wereld van het VMBO) denken voor een dubbeltje geboren te zijn en niet weten waar het kwartje in hen zelf ligt opgeslagen.

Maar ja de inspectie dus. Niet meer *'critical friend'*, maar *'worst enemy!'*

Meten is weten,. Resultaat telt.

Opbrengst 'Gericht Werken' brengt 'Confronterend leiderschap' met behoud van de relatie. Het geeft zo'n andere bril kan ik u zeggen. Je kijkt niet meer naar geluk, maar naar bedreiging en het monitoren van het nakomen van afspraken ter verbetering.

Op 4 april a.s. organiseer ik een inspiratiedag. Er even bij weg, terug naar de bron, op verhaal komen.

Een route langs Groninger oude kerken en elkaar weer bevragen op motivatie en wat je raakt om het verschil te willen maken. Een oase in een wat droge woestijn van opbrengst gericht werken.

De Bijbel is voor is voor mij de bron. Geen grenzeloze spiritualiteit, maar een 'op verhaal komen' bij die Ene.

Waar Mattheus, Markus, Lukas en Johannes vol begeestering, liefde en overtuigingsdrang over schrijven...

Alle vier schrijven ze over blinden. Hij is er immers. Zie dat toch! Johannes is er nogal drammerig over. Mattheus zoekt te overtuigen en Lukas zoekt te genezen. Die genezing is van een heel bijzondere orde...

Eerst maar even naar het verhaal:

Jezus is onderweg naar Jeruzalem. Feitelijk onderweg naar Golgotha. Hij zal Jeruzalem zien en huilen, omdat Hij er is, maar niemand Hem ziet. Blind zijn ze in weerwil van die ongelooflijk sterke verwachting van de komst van de Messias. Maar welke bril hebben ze op? Ze kijken door de glazen die zijn geslepen door de religieuze leidlieden. Het glas is niet helder. Het beeld zit in het glas. Dat plaatje zegt: Hij komt op de wolken, de berg Sion zal splijten en iedereen die het aanschouwt valt op de knieën voor Hem.

Zo zal het gaan! En... gaat het anders, dan heb je met een charlatan van doen, van wie er al een paar zijn langsgelkomen in de geschiedenis en die je uiteindelijk meezogen in je eigen verderf, afgrond en dood.

Denkt u zich die situatie in: Jezus die weet van wie Hij er eentje is, heen en weer geslingerd

tussen hoop en diepe angst.

Discipelen die dan weer belijden hem te erkennen als zoon van de hoogste God en dan weer blijkt geven er helemaal niets van mee te krijgen of te begrijpen of te zien.

Denkt u zich de verwarring eens in. De nachtmerrie is begonnen. Niemand die ziet wat er echt te zien is. Zo gaat Jezus Jericho binnen. Voorbij de volgende bocht op de weg zit straks Zacheus in de boom. Maar eerst is er geschreeuw...

De schreeuwer wordt bestraft. 'Hou je koest, ga af! Dit is niet voor jou. Jij zit je zonde uit en ziet toch niets!' Een paria. Geen verwachtingen of het moet al de bevrijdende dood zijn.

Die blinde denkt daar echter anders over met die man van Nazareth in de buurt.

Hij schreeuwt een schreeuw van het hart. In het Grieks is het woord voor schreeuwen nog sterker dan in de vertaling kan worden gezegd. De schreeuw wordt gezien als de schreeuw van een gewond dier die in doodstrijd is verwickeld.

Jezus hoort het! Hij laat de man bij zich brengen. Wat wil je dat de, door jou beroepen, zoon van David aan je doet? *"Ik wil weer zien; Een eind aan mijn gevangenschap aan de duisternis; het woord van Jesaja mag aan mij gebeuren!"*

Een heel blind volk en één ziende. Voorbij de bocht tuimelt er straks iemand uit de boom, die denkt dat er voor hem geen bestaansrecht is. Gevangen in de zonde van de collaboratie. Deze blinde zit aan de kant van de weg in een door hem zelf veronderstelde gevangenschap als gevolg van de zonde van de voorouders.

Maar hij ontmoet de Messias! Jesaja heeft hem aangewezen. Het volk is in hun verwachting echter blind voor wat er echt te zien is. Dat is de hartenkreet van dokter Lukas: *"Jezus biedt genezing"*. Uiteindelijk van de laatste kwaal; die van de gevangenschap aan de dood als gevolg van onze overmoed: denken, dat je het zonder God net zo goed kan redden. Daarvan moet de mens gered.

Daarvoor komt Hij, in wiens gezindheid wij ons leven als Christianoi, mensen die van Zijn weg zijn, mogen inrichten.

Zo vieren we vandaag het Avondmaal en zien de tekenen van Brood en Wijn.

Ze openen ons de ogen voor de weg die Hij ging in onze plaats om wat stuk was tussen mij en de Schepper te overbruggen en ten diepste te herstellen. Nieuw leven te geven, voorbij de grenzen van dit leven.

Komt zie de tafel u bereid.

Amen.

Bert Wijchers

